

Na-Pinksterweekend Eifel 2022

Het is jaren geleden dat we met KNNV Roosendaal in de Duitse Eifel waren. Daarmee is het ook een risico om daar geschikte excursies te vinden voor onze breed geïnteresseerde leden. De Duitse Eifel is het gebied waar de enorme achteruitgang in insecten voor het eerst wetenschappelijk is aangetoond door een onderzoeksgroep uit Krefeld. De natuur blijkt er dan ook zwaar versnipperd te zijn.

Toch wordt het gebied nog steeds geroemd door Nederlandse vlinderaars omdat er soorten vliegen die in Nederland uiterst zeldzaam zijn of verdwenen. Van Marian Schut (uit Apeldoorn) krijg ik de coördinaten van

Het vakantiepark (Felsenhof) zelf - midden in de natuur gelegen - met een uniek uitzicht op dolomieten (geërodeerde kalksteen rotsen) en het voorlopen in de Schönecker Schweizz stellen me gerust. De vegetatie is er overweldigend. Er gaan in de groep zelfs stemmen op om maar niet meer in Nederland op na-Pinksterkamp te gaan gezien de bloemenarmoe die daar wordt ervaren.

vlindergebieden en ze leidt me er een volle dag rond. Inderdaad het zijn juweeltjes maar ze hebben het formaat van een postzegel. Omdat ik twee keer voorloop in de nazomer heb ik ook geen idee van de te verwachten bloemenpracht. Ook de bezochte onderkomens lijken niet erg geschikt en er wordt ongezien uitgeweken naar Gerolstein in de Vulkaaneifel. Kortom een spannend avontuur.

De overvloed aan bloemen lijkt ietwat ten koste te gaan van vogels, vlinders en libellen. Natuurlijk zijn we verguld met de vele rode wouwen, kramsvogels en gekraagde roodstaart op de camping, dwergblauwtjes en rouwspanners maar de aanwezigheid van slechts enkele parelmoervlinders en een paar groot gaderd witjes en dambordjes viel duidelijk tegen (vlinderdip?). De pruimenpages op en nabij de camping blijken een van de hoogtepunten op vlindergebied.

Maar niet geklaagd; lunchen en rusten op een helling nabij Kalvariënberg en Lampertsbachtal (Alendorf) waar je heel erg goed moet uitkijken of je niet op een vliegenorchis, muggenorchis, keverorchis of een bosorchis gaat zitten is toch wel heel bijzonder. De verwoestende invloed die de overbegrazing door schapen halverwege de 19^e eeuw op het landschap heeft gehad, heeft de jeneverbessen gespaard en deze unieke habitats gecreëerd. Het kan verkeren.

De laatste dag is er wat ruimte ingelast voor geologie. We bezoeken de Papenkaule, een herkenbare krater bij Gerolstein zelf. De ontstaansgeschiedenis van het gebied is boeiend al lijkt het landschap - voor ons liefhebbers van de levende natuur - erg lastig te lezen. Er zijn wel bordjes met uitleg maar ongestoord lezen is er niet bij; te veel afleiding door bloemen en beestjes. Gezocht: amateur geoloog om onze groep te versterken.

Vlak voor het einde van de laatste excursie krijgen we nog een vogeltraktatie. Eerst een paar goed zichtbare geelgorzen dan een goudvink en als klap op de vuurpijl een stel grauwe klauwieren. Een tevreden gids kan naar huis maar had liever nog wel even willen blijven. Volgend jaar toch maar weer een mooi plekje in Nederland zoeken. Deze keer met veel vogels en libellen. Daar zijn we in Nederland dan weer goed in.

Guus Dekkers

Foto's van boven naar beneden: vliegenorchis, Auberg, mi-vlinder op beemdtkroon, gouden tor op schermbloem, klein avondrood, vogelnestjes